

Resolució 361/2019, de 14 de juny

Número d'expedient de la Reclamació: 296/2019

Administració reclamada: Ajuntament del Prat de Llobregat

Informació reclamada: Accés al propi expedient sancionador.

Sentit de la Resolució: Desestimació

Resum: La reclamació es produeix el 13 de maig, després d'una estimació plena del 30 d'abril, i dins del termini de trenta dies de què disposa l'Administració per lliurar la documentació (article 36 LTAIPBG). El cert és que el mateix dia d'incoar aquest procediment de reclamació hauria obtingut la informació, cosa que va ocultar a aquesta Comissió malgrat haver estat advertida de l'obligació d'informar-ne, provocant de manera deliberada o, almenys, negligent, que administracions públiques (aquesta Comissió i el propi Ajuntament reclamat) destinessin recursos també públics per a la continuació i finalització d'un procediment de reclamació que des del seu inici hauria perdut el seu objecte, fent un ús abusiu dels recursos molt limitats de què disposa aquesta Comissió per a l'atenció i defensa de persones a les què realment s'estigui limitant el dret d'accés.

Paraules clau: Ajuntament. Persona interessada. Expedient sancionador. Accés a dades pròpies. Reclamació contra manca de lliurament. Manca d'objecte. Seguiment diligent de la reclamació.

Ponent: Elisabet Samarra Gallego

Antecedents

1. El 13 de maig de 2019 entra a la GAIP la Reclamació 296/2019, presentada contra l'Ajuntament del Prat de Llobregat, en relació amb la informació indicada a l'antecedent següent. La persona reclamant declina seguir el procediment de mediació previst a l'article 42 de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern (LTAIPBG) i regulat pels articles 36 a 41 del Reglament de la GAIP, aprovat pel Decret 111/2017, de 18 de juliol (RGAIP).
2. El 22 de març de 2019 la persona reclamant sol·licita, mitjançant instància genèrica presentada a l'Ajuntament del Prat de Llobregat, còpia de l'expedient 1/2018.
3. En data 30 d'abril de 2019, l'Ajuntament comunica a la persona reclamant que té dret a obtenir una còpia completa de tot el contingut de l'expedient disciplinari, però li demana, a efectes de fer-li el lliurament, que aclareixi l'adreça on vol que se li practiqui, ja que en la petició figura una adreça postal que no és la mateixa que havia comunicat a l'Ajuntament com a residència seva, i considerant que, si bé havia indicat una adreça electrònica de contacte, no havia marcat la casella del formulari que indicaria que accepta rebre les notificacions electròniques.

4. El 13 de maig de 2019, la persona reclamant presenta la seva Reclamació a la GAIP, adjuntant la sol·licitud indicada a l'antecedent 2 i la resposta de l'Ajuntament indicada a l'antecedent 3, i fent constar que l'Administració no li hauria lliurat la informació.
5. El 15 de maig la GAIP comunica a la persona reclamant l'admissió provisional de la seva reclamació, indicant-li el nom de la persona responsable de la tramitació i les actuacions que se seguirien davant l'Administració reclamada. En l'escrit d'admissió a tràmit es fa constar l'avertiment següent: "Al mateix temps, heu de recordar que heu d'informar puntualment a aquesta Comissió de qualsevol novetat que tingui incidència en la reclamació que heu plantejat; en especial, heu de traslladar-nos immediatament les comunicacions de l'Administració relatives a la informació objecte de la vostra reclamació que rebeu mentre duri la seva tramitació. Així mateix si la nova documentació aportada a l'expedient requereix conèixer el vostre parer us en donarem trasllat mitjançant comunicació o canvi d'estat."
6. El 17 de maig de 2019 la GAIP comunica la Reclamació a l'Ajuntament del Prat de Llobregat i li requereix que, dins del termini de quinze dies establert per l'article 33.4 RGAIP, li trameti un informe sobre ella, així com també còpia de l'expedient de la sol·licitud d'informació de la que deriva i, en general, dels antecedents que puguin ser rellevants per resoldre la Reclamació.
7. El 6 de juny de 2019 la GAIP rep l'informe de l'Ajuntament i la còpia de l'expedient relatiu a la sol·licitud. En ell es fa constar que es va estimar l'accés per escrit de 30 d'abril (antecedent 3) que expressament reconeixia el dret d'accés a la reclamant, i que no es va fer el lliurament degut a què no constava l'autorització preceptiva per a les notificacions electròniques i hi havia dubtes en relació amb l'adreça postal que s'hi indicava, ja que no coincidia amb la què constava a l'Ajuntament. Per això, se li va demanar l'aclariment d'on havia de ser notificada la còpia de l'expedient objecte de reclamació, cosa que hauria fet la persona reclamant el 10 de maig (registre d'entrada 22.837) i el 13 de maig li hauria lliurat la informació per via electrònica, tenint evidència de la seva recepció el mateix dia 13 de maig.
8. El dia 11 de juny de 2019 la GAIP trasllada l'informe de l'Ajuntament a la persona reclamant, per si vol formular al·legacions.
9. El dia 13 de juny de 2019 té entrada a la GAIP l'escrit d'al·legacions de la persona reclamant. L'escrit confirma que el mateix dia de presentar la reclamació li hauria estat notificat l'expedient que n'és l'objecte: "Que finalment es produeix la notificació de l'expedient demandat el dia 13 de maig de 2019, pel correu electrònic indicat a la petició per registre general de 22 de març de 2019, i moments més tard d'haver interposat reclamació davant la Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública" i manifesta la seva queixa pel fet que se li demanés aclariment de l'adreça en què volia que se li notifiqués la informació, així com pel retard "Val a dir que aquesta notificació practicada el dia 13 de maig de 2019, es fa 52 dies més tard des que es va demanar, tenint en compte que el dret a exercir recurs potestatiu s'extingeix als 30 dies, i el contenciós administratiu (de laboriosa preparació) als 60 dies".

Fonaments jurídics

1. Competència de la GAIP i contingut i abast generals del dret d'accés a la informació pública

L'article 39.1 LTAIPBG estableix que *"Les resolucions expresses o presumptes en matèria d'accés a la informació pública i, si escau, les que resolguin el recurs de reposició poden ésser objecte de reclamació gratuïta i voluntària davant la Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública, encarregada de vetllar pel compliment i les garanties del dret d'accés a la informació pública que regula aquest títol"*. L'article 29 RGAIP desenvolupa aquest precepte i concreta que també poden ser objecte de reclamació davant la GAIP les comunicacions que substitueixin les resolucions i l'incompliment material del dret d'accés, quan aquest ha estat reconegut expressament o presumpta. D'acord amb aquests preceptes, la GAIP és competent per tramitar i resoldre aquesta Reclamació, ja que deriva d'una sol·licitud d'informació pública adreçada a un Ajuntament que rau dins l'àmbit d'aplicació de la llei (article 3.1.a LTAIPBG).

L'article 2.c LTAIPBG defineix el dret d'accés a la informació pública com *"el dret subjectiu que es reconeix a les persones per a sol·licitar i obtenir la informació pública, en els termes i les condicions regulats per aquesta llei"*. Per la seva banda, l'apartat b del mateix precepte defineix la informació pública com *"la informació elaborada per l'Administració i la que aquesta té en el seu poder com a conseqüència de la seva activitat o de l'exercici de les seves funcions, inclosa la que li subministren els altres subjectes obligats d'acord amb el que estableix aquesta llei"*.

Segons l'article 18.1 LTAIPBG, *"Les persones tenen el dret d'accedir a la informació pública, a què fa referència l'article 2.b, a títol individual o en nom i representació de qualsevol persona jurídica legalment constituïda"*. I l'article 20.1 de la mateixa llei afegeix que *"El dret d'accés a la informació pública es garanteix a totes les persones, d'acord amb el que estableix aquesta llei. El dret d'accés a la informació pública només pot ésser denegat o restringit per les causes expressament establertes per les lleis"*.

Així mateix, els apartats 2 i 3 de l'article 20 LTAIPBG estableixen els següents requisits i criteris per a l'aplicació dels límits legals al dret d'accés a la informació pública: *"2. Les limitacions legals al dret d'accés a la informació pública han d'ésser aplicades d'acord amb llur finalitat, tenint en compte les circumstàncies de cada cas concret, s'han d'interpretar sempre restrictivament en benefici d'aquest dret i no es poden ampliar per analogia. 3. Per a aplicar límits al dret d'accés a la informació pública, l'Administració no disposa de potestat discrecional i ha d'indicar en cada cas els motius que ho justifiquen. En la motivació cal explicitar el límit que s'aplica i raonar degudament les causes que en fonamenten l'aplicació"*.

A més, els límits legals al dret d'accés a la informació pública no són d'aplicació automàtica i absoluta (l'encapçalament de l'article 21 LTAIPBG es refereix expressament a què els límits enumerats per aquest precepte "poden" dur a la denegació de l'accés sol·licitat), de manera que l'article 22 de la mateixa llei requereix que siguin aplicats d'acord amb criteris de proporcionalitat i temporalitat: *"Els límits aplicats al dret d'accés a la informació pública han d'ésser proporcionals a l'objecte i la finalitat"*

de protecció. L'aplicació d'aquests límits ha d'atendre les circumstàncies de cada cas concret, especialment la concurrència d'un interès públic o privat superior que justifiqui l'accés a la informació.

2. Els límits del dret d'accés a la informació pública són temporals si així ho estableix la llei que els regula, i es mantenen mentre perduren les raons que en justifiquen l'aplicació”.

2. Manca d'objecte de la reclamació

Els antecedents posen de manifest que l'Ajuntament va estimar plenament l'accés el dia 30 d'abril, i que la persona reclamant hauria rebut l'expedient que és objecte de reclamació el mateix dia d'interposició de la reclamació, el 13 de maig, “moments després” en les seves paraules, tal i com es desprèn de l'antecedent 8, i només dos dies després d'haver indicat a l'Ajuntament l'adreça on volia ser notificat.

Per tant, la reclamació es produeix després d'una estimació plena del 30 d'abril, i dins del termini de trenta dies de què disposa l'Administració per lliurar la documentació, d'acord amb l'article 36 LTAIPBG. En aquests termes, la reclamació s'ha de desestimar, ja que no hi ha cap acte limitatiu del dret d'accés sobre el què pugui emparar-se.

A més, queda acreditat i ha estat admès per la pròpia persona reclamant que, malgrat haver obtingut l'expedient complet el mateix dia de formular la reclamació, i sense que hagi manifestat cap oposició o reserva en relació amb la informació rebuda, no ho va comunicar a aquesta Comissió, tal i com se l'havia advertit que tenia l'obligació de fer en l'escrit de 15 de maig que li va adreçar aquesta Comissió, i, de resultes d'això, s'han malbaratat recursos públics, tant per part de la GAIP com de l'Ajuntament reclamat, impulsant i participant en la tramitació de la reclamació (notificació, requeriments d'expedient, elaboració d'informes, trasllat i al·legacions, i elaboració de resolucions) que va néixer buida de contingut.

El retard de l'Ajuntament en l'atenció de la sol·licitud que la persona reclamant denuncia en el seu escrit no té la dimensió que li atribueix, ni molt menys. Certament, l'Ajuntament estava obligat a resoldre dins del termini d'un mes des de l'endemà de rebre la sol·licitud. Per tant, havia de resoldre abans del 23 d'abril, i ho va fer el 30 d'abril, però cal remarcar que la resolució es va pronunciar en sentit plenament estimatori. És de destacar, igualment, que el lliurament de la informació per part de l'Ajuntament es va produir tan bon punt se li va indicar l'adreça on fer-ho (se li va comunicar el divendres, 10 de maig, i la va lliurar el dilluns, 13 de maig), cosa que és perfectament adequada a l'LTAIPBG, que preveu un termini de lliurament de fins a trenta dies. D'altra banda, també és comprensible que l'Ajuntament demani aclariment en relació amb l'adreça postal on enviar la informació, si li constava una adreça diferent durant la tramitació del procediment, i resulta també adequat a la normativa de procediment administratiu demanar autorització per a la pràctica de notificacions electròniques a la persona reclamant si en el formulari no va indicar-ho, encara que hi fes constar una adreça electrònica als efectes de rebre comunicacions durant el procediment, ja que la persona reclamant és una persona

física que no ve obligada a acceptar la notificació electrònica dels actes administratius, de conformitat amb l'article 43 de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del Procediment Administratiu Comú de les Administracions Públiques.

En tot cas, encara que l'actuació de l'Administració en l'atenció de la sol·licitud fos tan incorrecta com pretén la persona reclamant en el seu escrit, el cert és que el mateix dia d'incoar aquest procediment de reclamació hauria obtingut la informació, cosa que va ocultar a aquesta Comissió malgrat haver estat advertida de l'obligació d'informar-ne, provocant de manera deliberada o, almenys, negligent, que administracions públiques (aquesta Comissió i el propi Ajuntament reclamat) destinessin recursos també públics per a la continuació i finalització d'un procediment de reclamació que des del seu inici hauria perdut el seu objecte, fent un ús abusiu dels recursos molt limitats de què disposa aquesta Comissió per a l'atenció i defensa de persones a les què realment s'estigui limitant el dret d'accés.

3. *Publicitat de les resolucions de la GAIP*

L'article 44 LTAIPBG preveu que les resolucions de la GAIP s'han de publicar en el portal de la Comissió previst a l'article 25 RGAIP, amb la dissociació prèvia de les dades personals.

Resolució

Sobre la base dels antecedents i fonaments jurídics exposats, el Ple de la GAIP, en la sessió de 14 de juny de 2019, resol per unanimitat desestimar la Reclamació 296/2019 per manca d'objecte, i disposar la publicació d'aquesta resolució al web de la GAIP.

Presidenta

Contra aquesta resolució, que posa fi a la via administrativa, es pot interposar recurs contenciós administratiu davant el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya en un termini de dos mesos, a comptar de l'endemà de la notificació de la resolució, d'acord amb la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.